

Petons amb gust a llimona

Dolça olor que em cega la veu
i em tanca els ulls per escoltar-te
en un silenci que ho sap tot,
en un silenci que no calla.

I m'expliquen els teus ulls
amb les paraules aigualides
que el suau silenci és l'enemic,
que el suau silenci silencia.

I ens traeixen els nostres llavis
que es miren, es parlen i es ploren.
Àcids petons que ja s'acaben,
àcids petons que m'enamoren.

I no soc pas poeta,
però els teus llavis em fan despertar.
Soroll que tant em vas faltar,
soroll que tant em desesperes.